

det ærede Medlem berørte ved Sagens første Behandling. Jeg havde egentlig ikke ventet, at det Spørgsmaal paa ny skulde drøftes. Det ærede Medlem sagde, at man havde ikke Lov til at flytte Sandpumperen „Nymindegab“ op til Ringkøbing, fordi det var mod alle Forudsætninger. Det ærede Medlem sagde, at der var kommet en Skrivelse blandt andet fra Borgmesteren i Ringkøbing, men ellers var der ingen Grund til at flytte Sandpumperen „Nymindegab“ op til Ringkøbing. Jeg maa der oplyse, at vi i Udvalget have faaet forskellige Meddelelser om denne Sag, blandt andet en Skrivelse fra Vandbygningsdirektør C. Otterstrøm, hvoraf det fremgaar, at denne har anbefalet, at Sandpumperen „Nymindegab“ flyttes op til Ringkøbing. Jeg maa maaske have Lov til at oplæse lidt af denne Skrivelse. Han nævner først, at „Nymindegab“ har foretaget en Udgravning, forinden Skibet fra sit Ophold ved Udløbet kunde naa op i Fjorden, og saa siger han: „idet bemeldte Skib og det øvrige Materiel saaledes nu har faaet Adgang til Fjorden, og under Forudsætning af, at der i den under Udførelse værende Havn ved Ringkøbing kan afses Plads til „Nymindegab“ med tilhørende Bugserbaad og 3 Pramme, og at der ikke skal svares Afgifter for Materiellets Henliggen i Havnen, vil der i disse Henseender ikke være noget at erindre imod, at „Nymindegab“ fremtidig stationeres ved Ringkøbing“. (Afbrydelse af *Eduard Larsen*). Og saa siger Vandbygningsdirektøren senere: „Endelig vil en Flytning af Uddybningsmateriellet til Ringkøbing neppe volde Besætningen paa „Nymindegab“ nogen stor Ulempe, ja, ønskes endog af den største Del af denne, der for Tiden allerede har taget Bopæl i Ringkøbing, særlig af Hensyn til den lettere Skolegang for deres Børn, medens kun Styrmanden og 3 af Matroserne ere bosatte ved Nymindegab, og af disse kun 1 af Matroserne er Ejer af det Hus, som han bebor. Saafremt det høje Ministerium derfor maatte billige det, vil der formentlig ikke være noget til Hinder for, at „Nymindegab“ med tilhørende Bugserbaad, Pramme og øvrige Materiel tager Station ved Ringkøbing, saa snart den der under Bygning værende Havn er fuldført, dog paa Betingelse af, at Havnen kan afses Liggeplads for det omhandlede Materiel, og at Ringkøbing By afgiver Grund til Opførelse af et Materialhus og eventuel Plads til Anlæg af Bedingen. Chr. Otterstrøm.“ Det ærede Medlem fra Kerteminde (*Eduard Larsen*)

†

afbrød mig og sagde, at det var ingen Anbefaling; det overlader jeg fuldstændig til ærede Medlemmer at afgøre. Hvis denne Udtalelse ikke skal tages som en Anbefaling for at flytte „Nymindegab“ op til Ringkøbing, begriber jeg i alt Fald ikke, hvad det er. Givet er det i alt Fald, at Vandbygningsdirektøren ikke med et Ord har udtalt sig mod Flytningen af Skibet op til Ringkøbing.

Man siger nu, at Forsøgenes Tid maa være forbi. Ja, men jeg forstaaer ikke rigtig den Udtalelse i Flertallets Mund, naar man nu vil have os til Nymindegab igen, men forudsætter, at man maaske atter om en kort Tid skal derfra og til et andet Sted, thi saa bliver der atter nye Forsøg. Hvis Flertallet virkelig har den Opfattelse, at man skal et andet Sted hen, synes jeg ikke, man skulde aabne ved Nymindegab. Hvorledes Forholdene ville arte sig der, kende vi alle. Vi vide alle, at Afvandsforholdene ville blive vanskelige ligesom i tidligere Tid. Der er ikke Grund til at vente noget som helst andet. Det fremgaar ogsaa af de Erklæringer, som Vandbygningsvæsenet har tilsendt os, at trods det, at Sandpumperen stadig har været stationeret ved Nymindegab, har der gentagende været Tilsanding af Løbet, det har endog været tilsandet 1 Maaned og derover helt eller delvis. Det vil selvfølgelig ogsaa finde Sted i Fremtiden. Jeg tror ikke, man skulde stille i Udsigt, at naar man nu flytter ned og aabner Løbet ved Nymindegab, vil man om kort Tid komme tilbage, ja, maaske til Hvide Sande igen; det ved jeg ikke — men ellers til et Sted mellem Gødelen og Hvide Sande. For mig staaer det saaledes, at hvis man virkelig gaar til dette efter min Mening skæbnesvangre og forkastelige at gaa tilbage og skabe de gamle uheldige Forhold, ville vi komme til at vente mange Aar, før man træffer en anden Afgørelse i denne Sag, fordi, hvilken anden Afgørelse man skal tage, vil det dog til en vis Grad atter blive et Forsøg. Ingen ved, naar man aabner ved Gødelen, Hegnet eller Skodbjerger, hvorledes det vil arte sig.

Jeg forstaaer, som sagt i Gaar, aldeles ikke, at der kan være to Meninger om det Spørgsmaal. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Flertal ikke tør vente med at træffe den definitive Afgørelse med Hensyn til Lukningen, indtil det har vist sig, om de Forventninger, man nærer til Indsnævringen ved Hvide Sande, ville slaa til eller ej. Det Forsøg, der her skal foretages, koster ingen Penge. Det er ikke Forsøget, der koster Penge. Pengene skulle gives ud